

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności
Autor	Ministerstwo Cyfryzacji
Projekt z dnia	22 lipca 2026 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Katarzyna Liszka-Michałka
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	184778600

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	§ 2 ust. 1 pkt 2	Brak doprecyzowania standardu API repozytorium.	W projekcie nie doprecyzowano takich kwestii jak: format, np. OpenAPI, wersjonowania czy mechanizmów autoryzacji, co utrudnia planowanie integracji po stronie urzędu.	Standard i wymagania dotyczące stosowania interfejsu programistycznego aplikacji w systemach teleinformatycznych, które są używane do realizacji zadań publicznych zostanie określony w projektowanym rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych sposobów realizacji obowiązków w zakresie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi	Przyjmujemy wyjaśnienie
2.	§ 2 ust. 1	Brak określenia czy repozytorium będzie	W uzasadnieniu projektu rozporządzenia wskazano, iż dokonano oceny stanu funkcjonowania	Obecnie repozytorium stanowi część zasobów ePUAP przeznaczoną do udostępniania informacji służących	Przyjmujemy wyjaśnienie

		dostępne za pośrednictwem jak dotychczas ePUAP.	repozytorium na ePUAP oraz dalszego rozwoju i rozbudowy repozytorium interoperacyjności. Wnioski z tej oceny nie wskazują jednak na konieczność dalszego utrzymania repozytorium na ePUAP, jak ma to miejsce obecnie, a przewidziane metody dostępu do informacji zawartych w repozytorium interoperacyjności nie wskazują na możliwość dostępu do tych danych przez ePUAP.	osiąganiu interoperacyjności, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Natomiast od 23 lutego 2027 r., zgodnie z art. 12k ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne repozytorium interoperacyjności będzie prowadzone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji z wykorzystaniem powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego, tj. poza ePUAP.	
3.	§ 2 ust. 2-3	Rygor „nie mogą być modyfikowane lub usunięte” przy jednoczesnym wersjonowaniu może być problematyczny przy korektach oczywistych błędów.	Warto doprecyzować tryb sprostowań/korekty metadanych/API, aby nie było wątpliwości jak poprawiać błędne informacje.	Nie przewidziano korekt, dane należy wprowadzać z należytą starannością i są one w dalszym kroku weryfikowane i akceptowane przez akceptującego podmiotu.	Stanowisko nie rozwiązuje problemu korekty błędnych, nieaktualnych albo przypadkowo opublikowanych informacji. Weryfikacja przez osobę akceptującą i obowiązek należytej staranności ograniczają ryzyko błędu, lecz go nie eliminują. Brak możliwości sprostowania może prowadzić do trwałego udostępniania nieprawidłowej informacji oraz utrudniać

					użytkownikom ustalenie, która wersja jest wiążąca. Należy wprowadzić co najmniej mechanizm oznaczenia wersji jako błędnej, zastąpionej lub unieważnionej, z zachowaniem historii zmian, daty korekty i uzasadnienia. W sytuacji omyłkowego ujawnienia informacji objętej ograniczeniem dostępu powinien istnieć również tryb niezwłocznego ograniczenia widoczności takiej treści.
4.	§ 3	Pomimo, że wymienione są kryteria wyszukiwania, to brakuje minimalnych wymagań ergonomii (filtrowanie po urzędzie, rejestrze, typie informacji, wsparcie masowych pobrań).	Utrudni to bieżące zarządzanie własnymi metadanymi/API.	Wymagania systemu, z wykorzystaniem którego prowadzone będzie repozytorium interoperacyjności, przewidują filtrowanie według podstawowych kryteriów (np. podmiot).	Przyjmujemy wyjaśnienie, ale za zasadne uważamy sprecyzowanie tych kryteriów.
5.	§ 4	Brak określenia kanałów subskrypcji (e-mail, webhooki, RSS, inne) oraz formatu powiadomień.	Utrudni to automatyczną integrację z systemami urzędowymi.	Zgodnie z założeniami systemu, z wykorzystaniem którego prowadzone będzie repozytorium interoperacyjności przewiduje się, że subskrypcje będą dostępne w formie wiadomości mailowych.	Przyjmujemy informację, że przewidywane są subskrypcje e-mail. Zwracamy jednak uwagę, że sam kanał e-mail nie zapewnia jednak efektywnej automatyzacji po stronie systemów

					administracji i integratorów. Należy rozważyć udostępnienie obok poczty elektronicznej co najmniej jednego kanału maszynowego, np. webhooka, kanału RSS/Atom lub API zmian, wraz z jednolitym formatem komunikatu zawierającego identyfikator zasobu, rodzaj zmiany, wersję oraz datę wejścia zmiany w życie.
6.	§ 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2–3	Brak określenia terminów i trybu rozpatrywania zgłoszeń/propozycji urzędów (np. czas reakcji administratora repozytorium).	Może prowadzić do niejasności organizacyjnych.	Komunikacja drogą elektroniczną pomiędzy reprezentantem podmiotu oraz administratorem RI po uwierzytelnieniu może być realizowana w sposób ciągły.	Możliwość prowadzenia komunikacji elektronicznej w sposób ciągły nie rozstrzyga terminu reakcji ani sposobu obsługi zgłoszeń. Dla wykonania obowiązków przez podmioty konieczne jest określenie minimalnych zasad obsługi: potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia, identyfikatora sprawy, orientacyjnego terminu odpowiedzi, trybu eskalacji spraw pilnych oraz kanału

					awaryjnego. Jest to szczególnie istotne w sytuacji, gdy brak działania administratora repozytorium może uniemożliwić terminową publikację.
7.	§ 6 ust. 1–2	Brak jednoznacznego wskazania standardów opisu metadanych rejestrów (np. słowniki, relacje między rejestrami, nazewnictwo pól).	Grozi rozbieżnościami między urzędami.	Zakres pojęcia metadanych rejestru publicznego został określony w art. 12k ust. 3 pkt 1 ustawy o informatyzacji, zgodnie z którym metadane rejestrów publicznych obejmują w szczególności pełną i skróconą nazwę rejestru publicznego, opis rejestru publicznego, nazwę organu prowadzącego rejestr publiczny oraz numer identyfikacyjny REGON podmiotu, który obsługuje ten organ w zakresie prowadzenia rejestru publicznego, jeżeli posiada taki numer, kategorię przedmiotową i status funkcjonowania rejestru publicznego, określone w rozporządzeniu w sprawie repozytorium interoperacyjności, podstawę prawną prowadzenia rejestru publicznego i datę jego utworzenia, podstawę prawną i datę zakończenia prowadzenia rejestru publicznego – w przypadku zakończenia prowadzenia rejestru publicznego, struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, formaty plików, w których są udostępniane dane z rejestru publicznego, informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1a pkt 3 (tj. listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym,	Stanowisko wskazuje ustawowy katalog informacji wchodzących w skład metadanych, lecz nie odnosi się do sedna uwagi, tj. jednolitego sposobu ich opisu i prezentacji.

				warunki oraz procedurę dostępu do danych gromadzonych w rejestrze publicznym, warunki ponownego wykorzystania danych gromadzonych w rejestrze publicznym, procedurę zgłaszania niezgodności danych w rejestrze publicznym ze stanem faktycznym – w przypadku gdy taka procedura nie została określona w przepisach regulujących funkcjonowanie rejestru publicznego), terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym czy informacje o pojedynczym punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego.	
8.	§ 6 ust. 3	Statusy „planowany / istniejący / wycofany” nie są powiązane z konkretnymi etapami procesu legislacyjnego i wdrożeniowego.	Nie jest jasne, kiedy dokładnie rejestr jest „planowany”, a kiedy musi już mieć opublikowane metadane.	Rozwiązanie (system, rejestr) ma status: - planowany - do momentu spełnienia łącznie dwóch warunków: - fizycznego odebrania i uruchomienia rozwiązania - wejścia w życie przepisów warunkujących utworzenie rozwiązania - wycofany – od momentu spełnienia łącznie dwóch warunków: - fizycznego wyłączenia/likwidacji rozwiązania - wejścia w życie przepisów wyłączających/likwidujących rozwiązanie - istniejący - w pozostałych przypadkach	Wyjaśnienie statusów jest pomocne i w istotnym zakresie odpowiada na uwagę. Dla zapewnienia jednolitego stosowania przez wszystkie podmioty przedstawione definicje powinny zostać zamieszczone np. w uzasadnieniu projektu.
9.	§ 7 ust. 1–2	Słusznie przewidziano przerwy serwisowe repozytorium, ale brak analogicznych regulacji dla awarii po stronie systemów urzędu (które muszą publikować dane w terminach).	Potrzebny jest jasny tryb „awaryjny” w odniesieniu do obowiązków z § 11–12.	Regulacje zawarte w projektowanych § 11 i 12 przewidują publikację wymaganych metadanych i informacje niezwłocznie, wskazując jednak, że możliwe jest to najpóźniej w terminie 7 dni. Pozwoli to na zachowanie niezbędnej elastyczności w realizacji obowiązków podmiotów zobowiązanych.	Wskazanie 7-dniowego maksymalnego terminu publikacji oraz publikowanie informacji o planowanych przerwach

				Przerwy systemowe należą do RI i są one przewidziane w celu publikacji aktualnych informacji. Przerwy te publikowane są w RI i Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa.	repozytorium nie rozwiązuje problemu awarii po stronie podmiotu zobowiązanego ani niedostępności repozytorium w czasie, w którym powinien zostać wykonany obowiązek. Należy wprowadzić wyraźny tryb awaryjny, obejmujący zasady dokumentowania niedostępności, zawieszenia lub przedłużenia biegu terminu, kanał zastępczy komunikacji oraz zasady publikacji po przywróceniu sprawności systemu. Dotyczy to w szczególności obowiązków z § 11 i § 12.
10.	§ 8	Złożona lista ról (zwykły użytkownik, reprezentant, akceptujący, administrator podmiotu, administrator repozytorium) bez określenia minimalnych wymogów kompetencyjnych każdej roli (np. czy akceptujący ma upoważnienie kierownika jednostki).	Taki zapis może utrudnić projektowanie procedur i zakresów odpowiedzialności.	Za wyznaczenie reprezentanta, akceptującego oraz administratora podmiotu realizującego zadania publiczne odpowiedzialny będzie dany podmiot, który powinien zadbać o to, by wyznaczona osoba posiadała kompetencje pozwalające jej na realizację zadań wynikających z przydzielonych ról.	Przyjmujemy wyjaśnienie.
11.	§ 10 ust. 1	Wydaje się, że treści zapisu należałoby uzupełnić o	Projekt nie przewiduje powszechnego dostępu do repozytorium, ale wyłącznie	Zgodnie z obecnym projektem dostęp do repozytorium interoperacyjności w roli	Stanowisko wskazuje, że funkcjonalności

		informację kto zarządza użytkownikami, o roli zwykłego użytkownika, jakie warunki należy spełnić, żeby uzyskać tą rolę, jakie uprawnienia ma ta rola w kontekście form dostępu opisanych w § 2 ust 1. Pkt 1 oraz pkt 2 Projektu rozporządzenia.	po uwierzytelnieniu. Jednocześnie projekt nie określa kto jest odpowiedzialny za zarządzanie uprawnieniami (nadawanie, odbieranie, autoryzację) zwykłego użytkownika oraz w jakim trybie można uzyskać tą rolę. Przywołanie w uzasadnieniu art. 220 ustawy z dnia 114 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1692) wskazuje że dostęp jest potrzebny dla wszystkich podmiotów publicznych. Z kolei zapis Ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne w art. 13, który wejdzie od 23.02.2027, wskazuje na obowiązek przygotowania m.in. „dokumentację API, zawierającą w szczególności opis struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących,” która z kolei jest dokumentacją operacyjną SZBI zgodnie z art. 10 ust 3 pkt 4 Ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa i podlega ograniczeniu dostępu zgodnie z art. 10 ust 6 pkt 1 tej ustawy. Biorąc pod uwagę powyższe potrzebne jest określenie odpowiedzialności za zarządzaniem uprawnieniami użytkowników, którzy mieliby dostęp do takiej dokumentacji.	zwykłego użytkownika uwierzytelnionego uzyskuje się po rejestracji w systemie, w którym prowadzone jest repozytorium interoperacyjności. W wyniku analiz, związanych z przygotowaniem systemu teleinformatycznego, przy wykorzystaniu którego będzie prowadzone repozytorium interoperacyjności, resort planuje, że funkcjonalności systemu planowane do udostępnienia dla zwykłych użytkowników uwierzytelnionych (subskrypcja, komunikacja) będą udostępnione użytkownikom nieuwierzytelnionym, obok możliwości dostępu do informacji opublikowanych w repozytorium interoperacyjności.	planowane pierwotnie dla zwykłych użytkowników uwierzytelnionych, w tym subskrypcja i komunikacja, mogą być udostępnione również użytkownikom nieuwierzytelnionym, obok dostępu do informacji opublikowanych w repozytorium. Wymaga to doprecyzowania z perspektywy ochrony informacji i bezpieczeństwa systemów. Należy jednoznacznie rozdzielić zakres informacji publicznie dostępnych od dokumentacji lub danych dostępnych wyłącznie podmiotom uprawnionym, w szczególności gdy opis API obejmuje protokoły komunikacyjne i szyfrujące, mechanizmy uwierzytelniania, adresację lub inne informacje operacyjne.
--	--	--	--	--	--

					Konieczne jest także wskazanie administratora dostępu, zasad rejestracji, nadawania i odbierania uprawnień oraz podstawy prawnej ewentualnego ograniczenia dostępu.
12.	§ 10 ust. 2–3	Sposób nadawania ról wymaga aktywności administratora podmiotu i administratora repozytorium, ale brakuje zapisów o terminach rozpatrywania wniosków urzędów oraz trybie odwoławczym.		Administrator repozytorium interoperacyjności zostanie wskazany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w terminie pozwalającym na realizację obowiązków przewidzianych w ustawie o informatyzacji i związanych z projektowanym rozporządzeniem. Nadanie ról reprezentantów i akceptujących podmiotu związane będzie z działaniem administratora danego podmiotu, który powinien przyznać odpowiednie uprawnienia użytkownikom w terminie pozwalającym na realizację obowiązków tego podmiotu	Przyjmujemy wyjaśnienie.
13.	§ 11 ust. 1	Wymóg publikacji „niezwłocznie, najpóźniej w terminie 7 dni” od powstania lub zmiany treści metadanych rejestru jest bardzo restrykcyjny.	Przyjęty termin nie uwzględnia złożoności procesu legislacyjnego i wdrożeniowego w urzędach (analiza, testy, zgody).	Celem przepisów ustawowych związanych z repozytorium interoperacyjności ora projektu rozporządzeniem jest m.in. zapewniania aktualnych informacji o metadanych rejestrów publicznych. W związku z tym takie informacje powinny być publikowane niezwłocznie. W przepisie przewidziano jednocześnie, że do takiej publikacji podmiot będzie wykorzystywał metadane rejestru publicznego już pobrane do repozytorium interoperacyjności, co ułatwi realizację obowiązku związanego z publikacją.	Cel zapewnienia aktualności informacji jest zrozumiały, jednak stanowisko nie wyjaśnia, od jakiego zdarzenia liczy się termin 7 dni ani jak rozumieć „powstanie lub zmianę treści metadanych”. Konieczne jest wskazanie, czy chodzi o zatwierdzenie

					zmiany, wdrożenie produkcyjne, zmianę prawną, zmianę dokumentacji czy zmianę techniczną. Należy również rozróżnić zmiany istotne od redakcyjnych lub technicznych oraz przewidzieć rozsądny czas na wewnętrzną weryfikację, analizę bezpieczeństwa i akceptację. Sam fakt wykorzystania uprzednio pobranych metadanych nie rozwiązuje problemu aktualizacji, walidacji i odpowiedzialności za ich treść.
14.	§ 11 ust. 3	Rozporządzenie nie precyzuje szczegółowych standardów (np. OpenAPI dla API, wersjonowanie, nazwy pól, słowniki), co utrudni standaryzację między urzędami.		Standard i wymagania dotyczące stosowania interfejsu programistycznego aplikacji w systemach teleinformatycznych, które są używane do realizacji zadań publicznych zostanie określony w projektowanym rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych sposobów realizacji obowiązków w zakresie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi	Przyjmujemy wyjaśnienie.

15.	§ 12 ust. 3	Brak precyzyjnej definicji w przypadku „braku dostępności API” i minimalnego zakresu informacji, które urząd ma opublikować (np. przewidywany czas usunięcia awarii, przyczyna, zakres dotkniętych usług).		Każda informacja o niedostępności powinna być publikowana wraz z przewidywanym czasem usunięcia.	Przyjmujemy wyjaśnienie.
16.	§ 12 ust. 4	Przepis nie określa minimalnego zakresu metryk (liczba wywołań, błędy, czas odpowiedzi, dostępność) oraz nie uwzględnia różnej skali urzędów (małe jednostki mogą mieć trudności).		Na podstawie art. 13 ust. 5 pkt 7 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne podmiot realizujący zadania publiczne, korzystający z publicznych systemów teleinformatycznych, przygotowuje statystyki użycia interfejsów programistycznych aplikacji (API) dla takich systemów. Ustawa nie określiła zakresu takich statystyk. Z kolei projekt rozporządzenia ws. repozytorium interoperacyjności zobowiązuje podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych do publikacji w repozytorium interoperacyjności statystyki użycia API tego systemu teleinformatycznego. Celem gromadzenia i udostępniania w repozytorium interoperacyjności takich informacji ma być ocena faktycznego wykorzystania i znaczenia API w administracji publicznej. Z punktu widzenia interoperacyjności najważniejsze są wskaźniki pokazujące: dostępność API, niezawodność wymiany danych, a także faktyczne wykorzystanie API przez podmioty. Z tego względu zakładane jest gromadzenie informacji o liczbie wszystkich wywołań API (obejmujących wywołania zakończone sukcesem i błędem), liczbie podmiotów	Przyjmujemy wyjaśnienie.

				korzystających z API, średnim czasie odpowiedzi dla wywołań API oraz dostępności API we wskazanym zakresie czasu.	
17.	§ 12 ust. 5	Do rozważenia zobowiązanie ministra do zapewnienia referencyjnych narzędzi.	Przesunięcie ciężaru możliwości tworzenia „zestawów narzędzi do tworzenia oprogramowania” na podmioty realizujące zadania publiczne dla wielu urzędów może okazać się niewykonalne.	§ 12 ust. 5 nie nakłada obowiązku publikowania przykładowych zestawów narzędzi do tworzenia oprogramowania dla API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.	Podtrzymujemy, że warto rozważyć przygotowanie przez ministra referencyjnych wzorów, walidatorów, przykładowych implementacji oraz dokumentacji integracyjnej. Zmniejszyłoby to koszty dostosowania, poprawiło jednolitość publikowanych informacji i ograniczyło ryzyko rozbieżnej interpretacji wymagań przez mniejsze podmioty.
18.	§ 13 ust. 1	Sformułowanie „umożliwia pobieranie do repozytorium interoperacyjności” metadanych i informacji o API nie precyzuje modelu integracji (push/pull, częstotliwość, standardy, bezpieczeństwo).	Nie jest jasne czy na poziomie urzędu należy samodzielnie budować integracje, czy dostarczone zostaną gotowe mechanizmy/narzędzia.	Przepis § 13 ust. 1 projektowanego rozporządzenia uszczegóławia obowiązek nałożony na ministra właściwego do spraw informatyzacji. To minister będzie odpowiadał za umożliwi pobierania do repozytorium metadanych rejestru publicznego oraz informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych interoperacyjności z właściwych rejestrów publicznych lub systemów teleinformatycznych, w celu publikacji wykorzystania tych metadanych i informacji przez podmioty publikujące w repozytorium.	Przyjmujemy wyjaśnienia.

19.	§ 13 ust. 2	Brak powiązania tego mechanizmu z obowiązkami urzędów z § 12 (np. co się dzieje, gdy monitoring stwierdza niedostępność, a urząd nie opublikował informacji).		Projektowany § 13 ust. 2 dotyczy sposobu realizacji obowiązku ministra właściwego do spraw informatyzacji, który będzie publikował w repozytorium interoperacyjności wyniki monitorowania dostępności interfejsów programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do prowadzenia rejestrów publicznych, przeprowadzonego z użyciem mechanizmu, o którym mowa w art. 12k ust. 1 ustawy o informatyzacji. Niezależnie od ww. obowiązku ministra podmioty zobowiązane są do realizacji swoich obowiązków zgodnie z § 12.	Wyjaśnienie zakresu obowiązku ministra jest zasadne, jednak pozostaje problem operacyjny relacji między wynikiem monitoringu a obowiązkiem podmiotu do publikacji informacji o niedostępności. Należy wskazać, jak postępować w przypadku stwierdzenia przez mechanizm ministra niedostępności API, gdy podmiot nie opublikował komunikatu, oraz jak obsługiwać rozbieżności wynikające np. z ograniczeń dostępu lub awarii selektywnej. Wskazane jest wprowadzenie procesu powiadomienia, weryfikacji i aktualizacji informacji przed oznaczeniem API jako niedostępnego w repozytorium.
20.	§ 13 ust. 3	Brak określenia terminów na dostosowanie, konsekwencji braku dostosowania oraz trybu odwoławczego (np.	Powstaje ryzyko dodatkowego, nie do końca uregulowanego „quasi nadzoru”.	Obowiązek publikowania informacji w repozytorium interoperacyjności wynika z przepisów ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących	Stanowisko potwierdza istnienie ustawowego obowiązku

		możliwość zakwestionowania oceny jakości przez urząd).		zadania publiczne. To z przepisów ww. ustawy wynika, że podmiot zobowiązany jest do publikacji w repozytorium interoperacyjności wskazanych informacji oraz zapewnienia ich jakości, w tym poprawność, aktualność oraz kompletności. Zgodnie z art. 12m w projekcie rozporządzenie określono wyłącznie szczegółowy sposób realizacji obowiązków. Zgodnie z projektem minister właściwy do spraw informatyzacji będzie weryfikował udostępniane w repozytorium interoperacyjności informacje pod względem wskazanych wymogów, tj. jakości tych informacji, w tym ich poprawności, aktualności oraz kompletności. W przypadku, gdy informacje nie spełnią ww. wymogów minister właściwy do spraw informatyzacji będzie wzywał podmiot publikujący informacje w repozytorium interoperacyjności do ich dostosowania do tych wymogów. Podmiot powinien zapewnić takie dostosowanie niezwłocznie.	zapewnienia poprawności, aktualności i kompletności informacji, ale nie rozwiązuje problemu proceduralnego. Konieczne jest określenie obiektywnych kryteriów weryfikacji, sposobu dokumentowania stwierdzonych niezgodności, terminu na ich usunięcie, możliwości przedstawienia wyjaśnień oraz trybu postępowania w przypadku sporu co do oceny. Zwrot „niezwłocznie” bez kryteriów i terminu może prowadzić do niejednolitej praktyki oraz przerzucania na podmiot ryzyka interpretacyjnego.
21.	§ 14	Brak przewidzianego okresu przejściowego na dostosowanie systemów urzędowych, procedur i zasobów kadrowych do nowych obowiązków.	Przy tak szerokich obowiązkach (ciągłe publikacje metadanych/API, statystyki, informacje o niedostępności, integracje) potrzebny jest co najmniej kilkunastomiesięczny okres wdrożeniowy.	Zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy dnia 25 lipca 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, związki metropolitalne, samorządowe jednostki budżetowe, samorządowe zakłady budżetowe, samorządowe instytucje kultury, samorządowe osoby	Przyjmujemy wyjaśnienie.

				prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2 nie później niż po upływie 72 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy (tj. nie później niż 7 września 2031 r.).	
22.	Uwaga ogólna	Brak jest szczegółowych regulacji bezpieczeństwa informacji o API i strukturach danych (zakres ujawniania endpointów, powiązanie z ustawą o ochronie informacji niejawnych, danymi osobowymi).		Zgodnie z art. 12k ust. 4 ustawy o informatyzacji podmiot prowadzący rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego lub używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych w przypadku obowiązku zachowania niejawności informacji będzie wskazał w repozytorium interoperacyjności podstawę prawną, z której wynika taki obowiązek.	Stanowisko odnosi się wyłącznie do obowiązku zachowania niejawności informacji. Nie obejmuje jednak pozostałych istotnych przesłanek ograniczenia zakresu publikacji, takich jak ochrona danych osobowych, tajemnice prawnie chronione, bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, wymogi krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, ryzyko ujawnienia architektury, adresacji, mechanizmów uwierzytelniania, parametrów technicznych lub informacji

					zwiększających powierzchnię ataku. Należy określić zasady klasyfikacji informacji przeznaczonych do publikacji, minimalny i maksymalny zakres informacji o API, tryb ograniczania widoczności danych wrażliwych oraz sposób udostępniania bardziej szczegółowej dokumentacji wyłącznie podmiotom uprawnionym.
--	--	--	--	--	--